

Richt snoeren over de identificatiecode voor juridische entiteiten

INLEIDING

1. EIOPA brengt deze herziene richtsnoeren voor het gebruik van de identificatiecode voor juridische entiteiten (Legal Entity Identifier (LEI)) overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1094/2010¹.
2. In haar evaluatie van de toepassing van de richtsnoeren voor het gebruik van de LEI (EIOPA-BoS-14-026)² concludeerde EIOPA dat deze zouden moeten worden herzien om de strekking ervan te verduidelijken, rekening houdend met het veranderende en toenemende belang van de LEI. Daarnaast zou bij de herziening de tekst van de richtsnoeren waar nodig moeten worden vereenvoudigd en bijgewerkt, om het gebruik van de LEI als unieke identificatiecode voor juridische entiteiten die onder toezicht staan van de bevoegde autoriteiten te vergemakkelijken en te bevorderen.
3. Deze richtsnoeren zijn gericht tot de bevoegde autoriteiten.
4. Met deze richtsnoeren, die van toepassing zijn met ingang van 1 juli 2022, worden de Richtsnoeren voor het gebruik van de identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI) (EIOPA-BoS-14-026) ingetrokken en vervangen.
5. Deze richtsnoeren richten zich op de noodzakelijkheid van het hebben van een LEI en het identificeren van de juridische entiteiten die een LEI moeten hebben. De richtsnoeren bepalen niet wanneer een LEI dient te worden gebruikt. Het gebruik van een LEI-code in rapportages en openbaarmakingsvereisten zal in de toekomst worden opgenomen in nieuwe of gewijzigde wetgeving.
6. Als onderdeel van haar betrokkenheid bij initiatieven voor gegevensstandaardisatie blijft EIOPA met deze richtsnoeren steun verlenen aan de vaststelling van het LEI-systeem dat is voorgesteld door de Raad voor Financiële Stabiliteit (Financial Stability Board – FSB) en is bekrachtigd door de G20 met het doel een unieke, wereldwijde identificatie van de partijen die betrokken zijn bij financiële transacties in te voeren.
7. Ook deze herziene richtsnoeren zijn gericht op de totstandbrenging van consistente, efficiënte en effectieve toezichtpraktijken door harmonisatie van de identificatie van juridische entiteiten, waardoor kan worden gewaarborgd dat gegevens betrouwbaar, vergelijkbaar en van hoge kwaliteit zijn. Dergelijke gegevens dragen bij aan:

¹ Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/79/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 48).

² EIOPA, Richtsnoeren voor het gebruik van de identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI) (EIOPA-BoS-14-026), beschikbaar op: https://www.eiopa.europa.eu/document-library/guidelines/guidelines-use-of-legal-entity-identifier_en.

- a) een beter toezicht op en oversight van financiële instellingen, evenals een verbeterd regelgevingsbeleid en besluitvormingsproces;
 - b) de vaststelling, beoordeling, monitoring en rapportage van risico's voor de financiële stabiliteit van de Europese verzekerings- en pensioenensector;
 - c) de algehele ondersteuning van de werkzaamheden van EIOPA op het gebied van crisispreventie, financiële stabiliteit, oversight, beleid en consumentenbescherming.
8. Een breder gebruik van de LEI-code voor het identificeren van juridische entiteiten die onder toezicht staan van bevoegde autoriteiten in verschillende lidstaten zou met name nuttig zijn voor het classificeren en samenvoegen van gegevens van juridische entiteiten die grensoverschrijdend werken, via bijkantoren in andere lidstaten of in het kader van het vrij verrichten van diensten.
9. De LEI-regels voorzien in eenduidige identificatie van de hierboven genoemde juridische entiteiten, waardoor inconsistentie en meerduidigheid als gevolg van identificatie via nationale codes of via de naam worden vermeden. Deze categorisatie zorgt voor verbetering van de kwaliteit en de tijdige beschikbaarheid van samengevoegde gegevens op EU-niveau en vermindert uiteindelijk de rapportagelast voor rapporterende entiteiten die grensoverschrijdend actief zijn.
10. Wanneer individuele juridische entiteiten dezelfde codes gebruiken voor het verzamelen en verspreiden van gegevens zal het gemakkelijker worden om koppelingen te leggen naar verschillende databases en andere beschikbare informatiebronnen op nationaal en internationaal niveau.
11. Gezien de voordelen van de LEI-code worden de in deze richtsnoeren bedoelde juridische entiteiten met hoofdkantoor in de EER aangeraden een LEI op te vragen voor hun bijkantoren in een derde land en voor de juridische entiteiten in derde landen en niet-gereguleerde ondernemingen die deel uitmaken van de groep, zoals gedefinieerd in artikel 212, lid 1, onder c), van Richtlijn 2009/138/EG³.
12. Deze richtsnoeren hebben betrekking op juridische entiteiten die onder het toezicht en de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteiten vallen. De richtsnoeren hebben derhalve in beginsel geen betrekking op natuurlijke personen.
13. Er zij echter op gewezen dat *personen die handelen in uitoefening van een bedrijf in aanmerking komen voor het verkrijgen van een LEI-code, mits zij blijkens de registratie in een handelsregister een onafhankelijke bedrijfsactiviteit uitoefenen. Per natuurlijk persoon wordt slechts één LEI-code afgegeven nadat afdoende is geverifieerd dat de publicatie van het betreffende LEI-gegevensbestand niet wordt belet door gegevensbeschermings-, privacy- of andere beperkingen*⁴.
14. Voor het doel van deze richtsnoeren dienen natuurlijke personen die als tussenpersoon grensoverschrijdend actief zijn in de EER dan ook een LEI te hebben.

³ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1).

⁴ LEI-ROC "Statement on individuals acting in a business capacity", beschikbaar op: https://www.leiroc.org/publications/gls/lou_20150930-1.pdf.

15. Deze richtsnoeren nemen de Aanbevelingen van het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB) betreffende de identificatie van juridische entiteiten⁵ in aanmerking (met name aanbeveling B), waarin betrokken autoriteiten⁶ wordt aanbevolen te verlangen of, in voorkomend geval, te blijven verlangen, dat alle juridische entiteiten die betrokken zijn bij financiële transacties en die onder hun toezichthoudende bevoegdheid vallen, over een LEI beschikken.

16. Deze richtsnoeren nemen het evenredigheidsbeginsel en wettelijke bevoegdheden in aanmerking.

17. Termen die niet zijn gedefinieerd in deze richtsnoeren hebben de betekenis die is vastgelegd in Richtlijn 2009/138/EG, Richtlijn (EU) 2016/2341⁷ en Richtlijn (EU) 2016/97⁸. In deze richtsnoeren gelden de volgende definities:

- a) LEI - de identificatiecode voor juridische entiteiten is een alfanumerieke code van 20 tekens, die is gebaseerd op de norm ISO 17442, die is ontwikkeld door de Internationale Organisatie voor Standaardisatie (ISO). Deze code is gekoppeld aan belangrijke informatie waarmee juridische entiteiten die deelnemen aan financiële transacties, op duidelijke en unieke wijze kunnen worden geïdentificeerd. Iedere LEI bevat informatie over de eigendomsstructuur van een entiteit en geeft dus antwoord op de vragen 'Wie is wie?' en 'Wie bezit wie?'.
- b) GLEIF - de Global Legal Entity Identifier Foundation (mondiale stichting voor identificatie van juridische entiteiten - GLEIF) is in 2014 opgericht door de Raad voor financiële stabiliteit en heeft als taak de invoering en het gebruik van de identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI) te ondersteunen. De stichting staat onder toezicht van het LEI Regulatory Oversight Committee en fungeert als een operationele tak van het wereldwijde LEI-systeem. GLEIF is een supranationale non-profitorganisatie waarvan het hoofdkantoor in Basel, Zwitserland is gevestigd.
- c) GLEIS - Global LEI System (wereldwijd systeem voor identificatie van juridische entiteiten) omvat drie lagen: LEI Regulatory Oversight Committee (LEI ROC), GLEIF en lokale operationele eenheden (Local Operating Units - LOU's).
- d) De Raad voor financiële stabiliteit (FSB) en de Groep van Twintig (G20) hebben LEI, GLEIF en GLEIS erkend.
- e) LEI ROC – De Regulatory Oversight Committee (ROC) is een groep van 69 overheden met volledig lidmaatschap en 19 waarnemers uit meer dan 50 landen die in januari

⁵ Aanbeveling van het Europees Comité voor systeemrisico's van 24 september 2020 betreffende de identificatie van juridische entiteiten (ESRB/2020/12), beschikbaar op: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020Y1126\(01\)&qid=1606388881614&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020Y1126(01)&qid=1606388881614&from=EN).

⁶ Aanbeveling van het Europees Comité voor systeemrisico's van 24 september 2020 betreffende de identificatie van juridische entiteiten (ESRB/2020/12) (2020/C 403/01); Afdeling 2 Punt 1 - Definities.

⁷ Richtlijn (EU) 2016/2341 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (IBPV's) (Voor de EER relevante tekst) (PB L 354 van 23.12.2016, blz. 37).

⁸ Verordening (EU) 2016/97 van het Europees Parlement en de Raad van 20 januari 2016 betreffende verzekeringsdistributie (herschikking) (PB L 26 van 2.2.2016, blz. 19).

2013 is opgericht om een wereldwijd raamwerk voor de identificatie van juridische entiteiten, het Global LEI System, te coördineren en er toezicht op te houden.

- f) LEI-emittenten – lokale operationele eenheden (LOU's) die LEI-codes afgeven. LOU's zijn de eenheden die zijn goedgekeurd door de ROC, of erkend door de GLEIF onder oversight van de ROC, om LEI-registraties te verstrekken aan registranten en andere diensten te verlenen. LOU's zorgen voor registraties en verlengingen en andere diensten en fungeren als het eerste aanspreekpunt voor juridische entiteiten die een LEI willen verkrijgen.

Richtsnoer 1 – Juridische entiteiten die over een LEI moeten beschikken

18. De bevoegde autoriteiten dienen te verlangen dat ten minste de volgende juridische entiteiten die onder hun toezicht staan, over een LEI beschikken:

- a) juridische entiteiten die onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2009/138/EG vallen:
 - (i) verzekerings- en herverzekeringsondernemingen; de bijkantoren die in de EER gevestigd zijn en die behoren tot verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die hun hoofdkantoor in de EER hebben, kunnen de LEI van deze verzekerings- en herverzekeringsondernemingen gebruiken;
 - (ii) de uiteindelijke moederonderneming zoals gedefinieerd in artikel 215 van Richtlijn 2009/138/EG, en alle ondernemingen, behalve niet-EER-ondernemingen en niet-gereguleerde ondernemingen, die tot een groep behoren, zoals gedefinieerd in artikel 212, lid 1, onder c), van Richtlijn 2009/138/EG;
 - (iii) gemengde verzekeringsholdings;
 - (iv) in de EER gevestigde bijkantoren die behoren tot verzekerings- of herverzekeringsondernemingen waarvan het hoofdkantoor in een derde land is gevestigd.
- b) instellingen voor bedrijfspensioenvoorzieningen (IBPV's), die zijn geregistreerd of waarvoor een vergunning is verleend in overeenstemming met Richtlijn (EU) 2016/2341, en die voldoen aan een van de volgende voorwaarden:
 - (i) een balanstotaal van meer dan een miljard euro; of
 - (ii) een balanstotaal van meer dan honderd miljoen en minder dan een miljard euro, waarbij de instelling behoort tot een van de vijf grootste IBPV's in termen van balanstotalen in de lidstaat;
- c) verzekerings-, herverzekerings- en nevenverzekeringstussenpersonen die grensoverschrijdende werkzaamheden uitoefenen in overeenstemming met Richtlijn (EU) 2016/97, voor zover zij onder toezicht van de bevoegde autoriteit staan.

Richtsnoer 2 – Verstrekking van informatie aan EIOPA

19. De bevoegde autoriteiten dienen te waarborgen dat de niet-samengevoegde informatie die zij EIOPA verstrekken over juridische entiteiten of groepen juridische entiteiten die onder hun toezicht staan, de LEI's bevat die vereist zijn op grond van deze richtsnoeren.

20. De bevoegde autoriteiten dienen de LEI, indien beschikbaar, te gebruiken ter identificatie van aan EIOPA verstrekte informatie over in een derde land gevestigde bijkantoren die behoren tot een verzekerings- of herverzekeringsonderneming met hoofdkantoor in de EER.

Regels inzake naleving en rapportage

21. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1094/2010. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van die verordening moeten de bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren en aanbevelingen te voldoen.

22. Bevoegde autoriteiten die aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, dienen deze op een passende manier te integreren in hun wetgevend of toezichthoudend kader.

23. Bevoegde autoriteiten moeten binnen twee maanden na publicatie van de vertaalde versies aan EIOPA bevestigen of zij voldoen of voornemens zijn te voldoen aan deze richtsnoeren. Indien zij er niet aan voldoen of niet voornemens zijn eraan te voldoen, moeten zij de Autoriteit daarvan in kennis stellen, met opgave van de redenen.

24. Bij uitblijven van een antwoord binnen deze termijn worden de bevoegde autoriteiten geacht niet te voldoen aan de rapportageverplichting en als zodanig gemeld.

Slotbepaling inzake herziening

25. Deze richtsnoeren kunnen door EIOPA worden herzien.